

L'Estel brilla més que mai

Només que hi pensem un poc, hem de reconèixer que un estel és quelcom minúscul, insignificant als nostres ulls, sobretot per qui no ha escrutat mai els cels i no ha allargat l'esguard més enllà del seu petit horitzó. És que un estel no parla sinó a qui, encuriolit davant el seu primer centelleig, n'acull la silenciosa invitació.

Durant 102 anys "L'Estel de Natzaret" s'ha posat en escena al Centre Parroquial de Sarrià. El seu centelleig no solament no s'ha apagat, sinó que continua exercint, malgrat els persistents intents d'amagar-lo i de voler substituir-lo per estels artificials, un secret atractiu a petits i grans. Silenciosa invitació la seva, ara i aquí, en aquests temps tan turbulents en els quals ens costa descobrir que en els cors de bona voluntat, i sobretot en els infants, Déu hi encén, una i altra vegada, un petit estel que il·lumina el seu camí. L'explicació és ben senzilla: la natura de l'ésser humà és espiritual i podem arribar a experimentar que el somriure de Déu toca els extrems de la Terra.

Aquesta vegada la concessió de la Medalla d'Honor de Barcelona al nostre Centre Parroquial, fa brillar més el treball associatiu, els valors i les virtuts que encarna la posta en escena de l'Estel de Natzaret, actuació emblemàtica enmig de tantes altres iniciatives que han sorgit entre nosaltres i que el Centre Parroquial ha dut a terme des de la seva fundació, i que, en aquesta etapa de renovació que està vivint, projecta amb un nou impuls.

Homenatge sincer i agraït a tots els qui l'han fet possible al llarg dels anys i que ara ja veuen l'Estel amb tota la seva resplendor en el Cel. No podem oblidar en Salvador Escamilla, que tant l'estimà i que hi col·laborà des de jove. No oblidarem mai el seu esforç en l'Any del Centenari, quan representà, amb els ulls plorosos, el paper de Naïm. L'homenatge de Sarrià que recentment se li va retre al Teatre del Centre ens va emocionar. L'Estel il·luminà els presents en aquell acte tan familiar.

Dies passats l'alegria de l'Estel ha estat portada a la nostra Esther, la mare de La Míriam Benavent, i als malalts de la residència on es troba. Un gest d'estimació envers qui tant l'ha estimat, l'estima i el fa estimar, i que tant hi ha treballat. Un gest que aquest any ha fet brillar l'Estel amb una llum més clara i transparent, perquè ha il·luminat la nit de la malaltia de persones que ens són tan estimades i entranyables.

És el que sento en el meu cor de pastor: que aquest any l'Estel brilla més que mai! Gràcies a tots.

Mn. Manel Valls i Serra, rector de Sant Vicenç de Sarrià